Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 05 Prosinac 2011 22:32

Novi su izbori šansa za novi početak. Izbori su kao raskrsnica na križanju mnogih putova. Možete izabrati promjene ili produžiti na način i u pravcu po kojem ste se i do tada kretali. Tako novi izbori postaju i nada u bolje sutra u odnosu na stanje u kojem se danas nalazimo, ali i strahovi nove neizvjesnosti. Protekle četiri godine nisu bile, kako iz objektivnih tako ponajprije iz subjektivnih razloga, dobre. Mnoge su iluzije završile na smetlištu.

Iako rezultati glasovanja nisu službeni jasno je da će Kukuriku koalicija moći samostalno formirati Vladu na čelu sa gospodinom Zoranom Milanovićem. Klatno je i ovaj put odigralo odlučujuću ulogu. Kažnjena je prethodna Vlada i sva su očekivanja usmjerena na novu Vladu. Rezultati Kukuriku koalicije nisu bitno bolji u odnosu na rezultate izbora iz 2007. godine, ali promjena strategije donijela je pozitivan rezultat.

Imamo tri velika dobitnika. Prvi je, nema sumlje, don Ivan Grubišić koji je „salonskom promidžbom“ dobio iznenađujuća dva mjesta. Drugim riječima, jedino je don Ivan Grubišić svojim višegodišnjim radom, bez predizbornog uvjeravanja, uvjerio birače da mu daju povjerenje. Prošao je u svojoj X. Izbornoj jedinici. U IX. Izbornoj jedinici malo je nedostajalo da dobije treće mjesto u Saboru. Ostaje da se vidi da li uspjeh don Ivana Grubišića „ekces“ ili početak jednog novog promišljanja hrvatske budućnosti. Veliki je dobitnik HdSSB koji je udvostručio broj mjesta u Saboru u odnosu na izbore iz 2007. godine. Uspjeh HDSSB-a valja interpretirati kao neuspjeh HDZ-a. Svoje grijehe ima i SDP. Gospodin Lesar je, na sebi svojstven način, dinamizirao problem radništva/građana polazeći od činjenice da je SDP bio nedovoljno senzibilan za socijalno ugrožene radnike/građane. Bar dvije trećine glasova koje su osvojili laburisti valja obrazložiti pasivnošću SDP-a.

Velik je broj gubitnika. Gotovo da je teško reći tko je veći gubitnik. HSP nikad nije obnašao vlast na razini zemlje. Međutim, njegovo kretanje postalo je izbornom tijelu sve nepoznatije što je uz „protuudar“ drugih pravaških stranaka završilo porazom koji bi mogao biti konačan kraj ove stranke ukoliko se ne pojavi novi lider na čelu HSP-a. Ništa manji gubitnik nije ni HSLS. Nekada vrlo ugledna stranka pokrenula sve što se može pokrenuti kako bi se vraltili u Sabor i tako stvorili dodatne pretpostavke nastavku započete revitalizacije stranke. Imali su dobar, u odnosu na druge stranke, ekonomski program. Imali su ugledne građane. Međutim, nisu bili populisti i zato su platili cijenu. Lesar im je na neki način „očitao lekciju“. HSS, stranka bez jasnih vizija, s jedne strane, i, izostajanje redefiniranja razvoja poljoprivrede, posebice ako se ima u vidu stanje poljoprivredne gospodarske aktivnosti u Europskoj uniji, s druge strane, očekivano je izgubio

povjerenje svojih birača. Rezultati u agraru, nemojmo izostaviti prehrambenu industriju, su zabrinjavajući i veliko je pitanje da li će se poljoprivredna proizvodnja oporaviti zbog dugogodišnjih učinaka neprimjerene politike. Današnje vodstvo HSS-a je izgubilo iz vida da su se osnivači zalagali, osnivajući HSS, za modernu lijevo orijentiranu stranku koja je danas postala konzervativna, da ne kažem reakcionarna, i tako nepotrebna biračkom tijelu.

Rezultat koji je Kukuriku koalicija ostvarila dostatno je polazište kako bi se ekonoomskoa politika počela mjenjati. Promjene moraju nastupiti odmah. Drugim riječima, već danas, 5. prosinca, valja komunicirati sa gospođom Jadrankom Kosor kako bi se učinila inventura, dijagnoza stanja, u kakvom stanju nova vlast preuzima odgovornost za budućnost Hrvatske. 2000. godine kada je tadašnja Koalicija preuzimala vlast sugerirao sam gospodinu Mati Crkvencu da se učini inventura. Nije mi poznato zašto to nije učinjeno. Na gospodinu Zoranu Milanoviću je velika odgovornost. Nastaviti po starom nije moguće. Koliko i kakve promjene učiniti na početku mandata moguće je odrediti jedino ako se imaju jasni ciljevi što se želi postići. Jasno postavljenih ciljeva, koliko je meni poznato, do danas nije imala niti jedna vlada. Svaka je vlada funkcionirala na „vatrogasni način“ i pri tom činila više pogrešaka nego koristi, tako da je ukupan rezultat – negativan. Želio bih vjerovati da je ovaj put drugačije.

Neke stvari nameću se same po sebi. Prva je proračun koji bi na rashodnoj strani morao „preživjeti“ kirurške zahvate koji moraju biti bolni. Na prihodovnoj strani proračuna, moj prijedlog skuplja prašinu od 2009. godine, valja povećati neoporeziv dio dohotka na 5.000 kuna te povećati PDV sa sadašnje stope od 23 na 24%, te od 1. srpnja slijedeće godine na 25%. Nadalje, u dogovoru sa centralnom bankom, potrebno je „integrirati“ monetarnu i fiskalnu politiku u smislu veće orijentacije na dinamiziranje gospodarske aktivnosti. Ovo valja učiniti bez „fige u džepu“. Iako je Kukuriku koalicija u predizbornoj promidžbi tvrdila kako neće mjenjati broj jedinica uprave i samouprave predlažem gospodinu Milanoviću da ponovno preispita argumente koji su ga rukovodili prilikom donošenja, po meni, sporne odluke.

Navedene mjere mogle bi znatno utjecati na stavove naših vjerovnika i, što je posebno važno, na zadržavanje postojećeg kreditnog rejtinga. Smanjenje kreditnog rejtinga bilo bi pogubno.

Kao što vidite, dragi čitaoci, na početku rada nove Vlade kao što sam to činio i 2007. godine počinjem proaktivnim pristupom kako bi se stvorilo pozitivno ozračje da se stvari počnu mjenjati. Pozivam i vas, ukoliko želite, da svojim prijedlozima, koje ćemo objaviti na ovim stranicama, pomognete Vladi gospodina Zorana Milanovića.